

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ευχαριστεί όλους όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του και τιμούν σήμερα με την παρουσία τους εδώ στον μαρτυρικό τούτο τόπο την μνήμη των τριών ηρωικών συναδέλφων μας.

Την μνήμη των τριών αξιαγάπητων αλησμόνητων και αδικοχαμένων συναδέλφων μας

Πυρονόμο Σταμέλο Σωτήριο

Αρχιπυροσβέστη Ριζόπουλο Ευστάθιο

Αρχιπυροσβέστη Νικολάου Νικόλαο.

Δώδεκα χρόνια πέρασαν από την ημέρα εκείνη που όλοι η κοινωνία μούδιασε στο άκουσμα της τραγικής είδησης και ένοιωσε δέος στο αντίκρισμα της τηλεοπτικής εικόνας που κατέγραψε την καταστροφή.

Μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων μας παίζονταν μία ταινία τρόμου και φρίκης με τραγικό αποτέλεσμα τον αφανισμό 5 συνανθρώπων μας.

Είναι αλήθεια ότι η φαινομενική ηρεμία των 3 συναδέλφων μας πριν την ολέθρια έκρηξη φάνταζε σαν κάτι ασύνδετο με την σοβαρότητα της κατάστασης που είχαν να αντιμετωπίσουν.

Ήταν όμως έτσι;

Μόνο όλοι εμείς οι συνάδελφοί τους μπορούσαμε να καταλάβουμε τι ακριβώς ένοιωθαν και οι τρεις μέσα τους εκείνες ακριβώς τις στιγμές.

Εκείνες τις στιγμές που καλείσαι να υπερβάλεις εαυτό και να πας κόντρα στους στοιχειώδεις κανόνες ασφάλειας, πνίγοντας μέσα σου σε κλάσματα δευτερολέπτων το αίσημα της αυτοσυντήρησης και του φόβου.

Που καλείσαι να αποδείξεις ότι είσαι κάτι παραπάνω από ένας απλός άνθρωπος γιατί έτσι το επιβάλλουν επιτακτικά οι τραγικές ελλείψεις σε όλα τα επίπεδα που έχεις εμπόδιο στην άσκηση των καθηκόντων σου.

Και τι σου μένει τέτοιες ώρες;

Μόνο το περίσσειμα ψυχής που διαθέτεις σαν το βασικότερο εργαλείο και η έμφυτη πλέον ουμανιστική σου αντίληψη η οποία ήρθε σαν απόσταγμα σταλιά σταλιά να κατασταλάξει μέσα σου μετά από τόσα χρόνια προσφοράς προς τους συνανθρώπους σου.

Και που σε οδηγεί αυτό;

Στην αυτοθυσία!

Από την μια όλα εκείνα τα εμπόδια που έχεις μόνιμα μπροστά σου με τις μεγάλες ελλείψεις σε προσωπικό, σε υλικοτεχνική υποδομή, στην οργάνωση γενικότερα του Πυροσβεστικού σώματος και από την άλλη η ασφάλεια της ζωής και της παρουσίας των συμπολιτών σου.

Το στοίχημα με τον χρόνο που βάλατε εκείνη την ημέρα το χάσατε συνάδελφοι μας.

Το είχατε βάλει πολλές φορές στην διάρκεια της καριέρας σας και η τύχη σας ευνοούσε όπως ευνοεί ακόμη αρκετές φορές πολλούς από εμάς που μείναμε πίσω.

Γιατί δυστυχώς εκεί έχουμε φθάσει, να βάζουμε στοίχημα την ζωή μας κάθε φορά που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τόσο σοβαρά συμβάντα.

Και θα την βάζουμε για πολύ ακόμη όσο δεν θα ακούνε όλοι αυτοί που αποφασίζουν για εμάς χωρίς εμάς τις κραυγές αγωνίας μας, για το τι πρέπει να αλλάξει σ' αυτό το περήφανο σώμα που παρά τα προβλήματα έχει την συμπάθεια και την εκτίμηση του ελληνικού λαού, κυρίως όμως για τον άνισο και γεμάτο αυτοθυσία ηρωικό αγώνα που διαπιστώνει ότι δίνουν οι πυροσβέστες. Το γεγονός αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι εκάστοτε κυβερνώντες και για αυτό σπεύδουν να το αξιοποιήσουν και να το οικειοποιηθούν με κάθε ευκαιρία με κάθε τρόπο, χωρίς όμως να κάνουν το παραμικρό για να αλλάξουν τα κακώς κείμενα στον κλάδο μας για να είμαστε όλοι εμείς πιο σίγουροι, ποιο αποτελεσματικοί και να μην αναγκαζόμαστε να γινόμαστε κάθε φορά τζογαδόροι της ίδιας μας της ζωής.

Αγαπημένοι μας συνάδελφοι έμελλε η τραγική σας απώλεια να συμβεί παραμονή της εργατικής πρωτομαγιάς.

Ημέρα σύμβολο των κατακτήσεων των ανθρώπων της εργασίας και του μόχθου.

Η δική σας θυσία ήρθε να προστεθεί στις χιλιάδες απώλειες των εργαζομένων που έπεσαν θύματα των απαράδεκτων συνθηκών δουλειάς που υπάρχουν σε κάθε εργασιακό χώρο.

Είστε και σεις θύματα μιας τραγικής κατάστασης που απαιτεί περισσότερη δουλειά με το λιγότερο δυνατό κόστος. Και όσο για την εξυπηρέτηση αυτής της θεμελιώδους αρχής εκμετάλλευσης των ανθρώπων της εργασίας από τους εκμεταλλευτές και καρπωτές του μόχθου τους, θα εκπονούνται σύμφωνα ανταγωνιστικότητας και θα υπογράφονται συνθήκες τύπου Μπολγκενστάϊν και Σέρκας, τόσο θα αυξάνεται ο μακάβριος κατάλογος με θύματα εργαζομένους.

Δεν είστε όμως συνάδελφοί μας θύματα της κακιάς στιγμής που βολεύει κάποιους να λένε.

Πέσατε θύματα ακριβώς αυτών των αρνητικών φαινομένων που υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν στον κλάδο μας και που έχουν πλημμυρίσει με πόνο και απόγνωση δεκάδες οικογένειες όλα αυτά τα 13 τελευταία χρόνια.

Οι 4.500 κενές οργανικές θέσεις – Οι περικοπές μέσα σε δύο χρόνια κατά 45% των δαπανών για τις λειτουργικές δαπάνες του Π.Σ. που ήταν ήδη κατά πολύ πετσοκομμένες από τα προηγούμενα χρόνια - Ο γερασμένος μηχανολογικός εξοπλισμός με οχήματα 30 και 35 χρόνων κινητές νεκροφόρες, με το 50% των πυροσβεστικών οχημάτων να είναι πέραν της 15ετίας – Η έλλειψη υποδομών για ουσιαστική εκπαίδευση και για έρευνα - Η έλλειψη μέτρων ασφάλειας. Μόλις πριν λίγους μήνες επιστράφηκε πίσω το Π.Δ. για την υγιεινή και ασφάλεια γιατί λέει ότι έχει κόστος 300.000 ευρώ.

Η ύπαρξη λοιπόν όλων αυτών των προβλημάτων δεν μπορεί παρά μόνο θύματα να δημιουργεί και να γεμίζει τον τόπο μας από στάχτες και αποκαΐδια.

Ούτε αυτά τα 300.000 ευρώ λοιπόν δεν αξίζει η ζωή των 9.000 μονίμων και των 5.500 συμβασιούχων πυροσβεστών. Την στιγμή που χαρίζονται αφειδώς ενισχύσεις δισεκατομμυρίων ευρώ στους τραπεζίτες και στην οικονομική ολιγαρχία του τόπου μας που είναι οι κύριοι υπεύθυνοι για αυτήν την κρίση.

Την στιγμή που κάθε χρόνο δαπανούνται εκατομμύρια ευρώ για την ενοικίαση των ελικοπτέρων πυρόσβεσης προς εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων, παρά για την ουσιαστική πυρασφάλεια της χώρας. Αυτά τα συμφέροντα εξυπηρετούσε ακριβώς και η πολύ διαφήμιση και ο εκθειασμός που γίνονταν διαχρονικά από επίσημους πολιτικούς παράγοντες για την καθοριστική συμβολή των μέσων αεροπυρόσβεσης στις κα-

τασβέσεις δασικών πυρκαγιών, όταν όλοι οι γνωρίζοντες και η πλούσια εμπειρία των εμπλεκομένων φορέων στην πυρασφάλεια της χώρας καταδεικνύουν την σπουδαιότητα και την καθοριστική συμβολή των επίγειων δυνάμεων που συνεχώς όμως και με πολλούς τρόπους απαξιώνονταν.

Αν αναλογιστούμε ότι με τα 4.500.000 ευρώ που κόστιζε η ενοικίαση ενός και μόνου ελικοπτέρου για 120 ημέρες, θα προσλάμβαναν 200 περίπου μόνιμους πυροσβέστες που θα προσέφεραν υπηρεσίες για όλο τον χρόνο, τότε θα καταλάβουμε πόσα πράγματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά σήμερα αν εφαρμόζονταν σωστές πολιτικές στον τομέα της πυρασφάλειας.

Πέντε δις ευρώ αποτίμηση ζημιών και 70 νεκρούς συμπολίτες μας και συμβασιούχους πυροσβέστες ήταν το τίμημα που κατέβαλε ο ελληνικός λαός για τις μεγάλες καταστροφικές πυρκαγιές του 2007, που θα μπορούσαν όμως να είχαν αποφευχθεί εάν η πολιτεία άκουγε τις προτάσεις των αρμόδιων φορέων και διέθετε μόλις λίγες δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, είχε προχωρήσει στην δημιουργία του ενιαίου φορέα δασοπροστασίας και καταργούσε όλες εκείνες τις νομοθετικές δασοκτόνες διατάξεις που οπλίζουν το χέρι του εμπρηστών – καταπατητών και καταχραστών της δημόσιας γης.

Τρομάζει όμως το γεγονός αγαπητοί μας συνάδελφοι ότι ακόμη και μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2009 δεν έγινε ούτε ένα βήμα βελτίωσης στην οργάνωση της πυρασφάλειας της χώρας μας.

Αντιθέτως μάλιστα, την στιγμή που το πείραμα του 1998 με την μεταφορά της δασοπυρόσβεσης στο Π.Σ. χωρίς όρους και προϋποθέσεις, μόνο και μόνο για να εξοικονομηθούν κάποια κονδύλια από τον τομέα της πυρασφάλειας, παρά τις κραυγές αγωνίας μας και παρά τον τιτάνιο και γεμάτο θυσίες άνισο αγώνα των πυροσβεστών και το πλήρωσε ακριβά επί 13 χρόνια ο Ελληνικός λαός, είμαστε μπροστά σε νέες στρατηγικές ανατροπές στον τομέα της πυρασφάλειας, που είναι πλήρως εναρμονισμένες στην λογική των περικοπών του μνημονίου, που εάν τελικά υλοποιηθούν και το επιτρέψουμε εμείς οι εργαζόμενοι του Π.Σ. και ο ελληνικός λαός θα περιμένουμε τα χειρότερα.

Η Αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του σώματος που εκπονείται εν κρυπτώ χωρίς την συμμετοχή των εργαζομένων και των συνδικαλιστικών τους οργάνων και μέσα από αυτή προβλέπεται η κατάργηση ενός σημαντικού αριθμού πυροσβεστικών υπηρεσιών και κλιμακίων σε συνδυασμό με τις μεγάλες ελλείψεις σε όλα τα επίπεδα, τις μεγάλες περικοπές των πιστώσεων για τις λειτουργικές δαπάνες, την χρόνια στασιμότητα στην οργανωτική αναβάθμιση του Π.Σ. , τις αντίστοιχες μεγάλες ελλείψεις και περικοπές για την δασική υπηρεσία, την οικονομική δυσπραγία των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης και την διατήρηση του αντιδασικού νομοθετικού πλαισίου θα αποτελέσει την νέα ποιο μεγάλης ισχύος βόμβα στα θεμέλια της πυρασφάλειας της χώρας.

Αυτά είναι τα νέα προβλήματα και οι νέες προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας αγαπητοί μας αξέχαστοι συνάδελφοι.

Μας διδάξατε όμως πώς να παλεύουμε και θα το πράξουμε για να νοιώσετε δικαιωμένοι.

Μας διδάξατε με την στάση σας ότι θέλει πολύ θάρρος πολύ μεγάλη δύναμη για να μπορείς να στέκεις ατάραχος, ακλόνητος όταν απέναντι σου έχεις τον θάνατο να σε προκαλεί και εσύ να δείχνεις τέτοια αδιαφορία.

Διδάξατε με την αποφασιστικότητα σας και την αυτοθυσία σας όλη την κοινωνία ότι υπάρχουν ακόμη και σήμερα άνθρωποι που βάζουν πάνω απ' όλα ακόμα και από την ίδια τους την ζωή το καθήκον για την προστασία των συνανθρώπων τους.

Ήρθατε με την θυσία σας να δώσετε γροθιά στο στομάχι όλων αυτών που είχαν επαναπαυτεί στην μακαριότητα του καναπέ τους και είχαν μπολιαστεί από τα μηνύματα των καιρών, ότι δηλαδή αξία και υπέρτατο καθήκον κάθε λογικού ανθρώπου είναι να βολεύετε, να κάθετε ήσυχος στα αυγά του και να το στρίβει στα δύσκολά.

Δώσατε ένα αληθινό μάθημα, ένα ζωντανό παράδειγμα προς τους νέους ανθρώπους για μια στάση ζωής που κόντευαν να την διαγράψουν από την συνείδηση τους βλέποντας σε καθημερινή βάση την ζοφερή πραγματικότητα της αποστασιοποίησης που γεννά ο άκρατος ατομικισμός.

Αγαπημένοι μας συνάδελφοι πήραμε το μήνυμα που μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής σας εκπέμπατε.

Χρεωθήκαμε όλοι μας το καθήκον κάτι να κάνουμε.

- Να παλέψουμε ώστε να αλλάξουν οι συνθήκες για να μην είμαστε κάθε φορά υποχρεωμένοι να βάζουμε σε δοκιμασία τις αντοχές μας.
- Να αγωνιστούμε ώστε να γίνουν πιο ανθρώπινες οι συνθήκες δουλειάς . Να νοιώθουμε πιο σίγουροι για τον εαυτό μας.
- Να προσφέρουμε προς τον Ελληνικό Λαό καλύτερες υπηρεσίες χωρίς να χρειάζεται να βάζουμε τις ζωές μας υποθήκη.
- Να προστατεύουμε την ζωή των συμπολιτών μας, τον δασικό πλούτο της χώρας μας και όλον αυτόν τον πλούτο που παράγουν οι άνθρωποι της εργασίας και του μόχθου στα εργοστάσια, τα γιαπιά, στην ύπαιθρο.
- Να μην επιτρέψουμε την επιχειρούμενη υποβάθμιση μέσα από την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του σώματος που είναι σε εξέλιξη της πυρασφάλεια στην περιφέρεια μας.

Ιδίως τούτης εδώ της περιοχής που έπρεπε να επιβεβαιώσει η δική σας θυσία τις αγωνίες που εκφράζαμε όλοι μας πολύ πριν το ατύχημα στους αρμόδιους μέσα από τα υπομνήματα μας για την έλλειψη πυροσβεστικής υπηρεσίας, τα οποία αντί να προκαλέσουν την θετική αντίδραση των υπευθύνων, αντιθέτως στάθηκαν αφορμή για να διωχτείτε όπως όλοι οι συνάδελφοι που τα υπόγραφαν πειθαρχικά. Το πυροσβεστικό κλιμάκιο του Αγίου Κων/νου λοιπόν είναι θεμελιωμένο με το δικό σας αίμα και για το λόγο αυτό είμαστε υποχρεωμένοι εμείς και οι τοπικοί κοινωνία να παλέψουμε από κοινού για την αναβάθμιση του και όχι για την φημολογούμενη υποβάθμιση του σε εποχικού χαρακτήρα.

Μόνο έτσι θα νοιώσετε και εσείς δικαιωμένοι.

Αυτό θέλατε σε όλη σας την καριέρα να πάμε μπροστά να γίνουμε καλύτεροι, πιο χρήσιμοι.

Να νοιώσουμε κάποια στιγμή ότι και εμείς είμαστε εργαζόμενοι με δικαιώματα, ότι αξίζουμε καλύτερης μεταχείρισης.

Ότι δεν είμαστε φθηνό υλικό προς κατανάλωση.

Ότι προτιμάμε να στεκόμαστε όρθιοι και ζωντανοί για να χαιρόμαστε την χαρά της ζωής με τις οικογένειες μας και της προσφοράς προς την κοινωνία.

Ότι δεν θέλουμε να ακούσουμε άλλα μεγάλα λόγια για ηρωισμούς μετά θάνατο απ' αυτούς που αγνοούν βασικά και στοιχειώδη δικαιώματα μας όταν είμαστε εν ζωή.

Συνάδελφοι μας να είστε σίγουροι ότι η θυσία σας δεν πήγε χαμένη κάτι καταφέραμε από ότι μας χρεώσατε να κάνουμε.

Έχουμε πολλά να κάνουμε ακόμη .

Αλησμόνητοι συνάδελφοι μας το χρέος απέναντι στην μνήμη σας και στην μνήμη όλων των συναδέλφων μόνιμων και συμβασιούχων που σφράγισαν με την ζωή τους την πορεία του Πυροσβεστικού Σώματος, μας αναγκάζει να παλέψουμε πιο πολύ πιο έντονα ώστε να μην επιτρέψουμε πλέον να ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο.

Τούτο το μνημείο εδώ δεν το φτιάξαμε έτσι απλά για να ξοφλήσουμε απέναντί σας μία ηθική υποχρέωση.

Αυτή την τραγική ημέρα δεν την ανακηρύξαμε ημέρα της μνήμης σας για να προσθέσουμε ακόμη μία φιάστα στις τόσες.

Αυτό το μνημείο θα στέκει εδώ και για αυτό παλεύουμε μέχρι σήμερα με την καθοριστική συμβολή του Δημάρχου του Αγίου Κων/νου και Μώλου και των συνεργατών του τους οποίους ευχαριστούμε θερμά, να παραμείνει τελικά εδώ, παρά τα εμπόδια που δημιουργεί πλέον η ύπαρξη της ΠΑΘΕ και οι γύρω από τον τόπο της θυσίας σας ιδιοκτησίες γης.

Για να επιβεβαιώνει πρώτα από όλα στα παιδιά σας ότι μπορούν και πρέπει να είναι υπερήφανα για τους πατεράδες τους και για τον αγώνα που έκαναν σαν πυροσβέστες και σαν άνθρωποι για να μεγαλώσουν αυτά και όλα τα παιδιά του κόσμου σε έναν κόσμο πιο όμορφο και ασφαλή.

- Να οπλίζει με δύναμη και αποφασιστικότητα τις αγαπημένες συντρόφισσες της ζωή σας η θύμηση των ηρωικών αντρών τους ώστε με υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια να συνεχίζουν τον αγώνα της επιβίωσης, απαλύνοντας όσο αυτό μπορεί να γίνει, τον πόνο της απουσίας σας.

- Να κάνει τους αγαπημένους σας γονείς να νοιώθουν μέσα από την οδύνη τους για τον χαμό σας ότι οι γιοι που ανάθρεψαν με τις αξίες που τους δίδαξαν, τους τίμησαν, στάθηκαν μέχρι την τελευταία στιγμή αληθινοί άνδρες μα πάνω από όλα άνθρωποι.

- Να γίνεται αγκάθι στην συνείδηση και εφιάλτης στον ύπνο όλων όσων φέρνουν την εύθηνη για όλα εκείνα που έπρεπε να έχουν κάνει και δεν τα έκαναν για να μην συμβεί αυτό το τραγικό ατύχημα.

- Να τους θυμίζει την υποχρέωση που έχουν απέναντι σας και στις οικογένειες σας για να προχωρήσουν άμεσα και χωρίς προσκόμματα στην πλήρη επαγγελματική αποκατάσταση των παιδιών σας.

- Να κάνει εμάς όλους τους συναδέλφους σας ανήσυχους, ανυπότακτους, ασυμβίβαστους με μία κατάσταση που δημιουργεί και θα δημιουργεί όσο παραμένει η ίδια παρόμοια γεγονότα

- Να μας υποχρεώνει η θύμηση σας να παλεύουμε αδιάκοπα για να καταφέρουμε κάποια μέρα να δημιουργηθεί ένα Πυροσβεστικό Σώμα σύγχρονο και αντάξιο των προσδοκιών μας και των αναγκών του Ελληνικού Λαού.

- Να θυμίζει σε όλους τους έλληνες που θα αντικρίζουν ετούτα εδώ τα μάρμαρα ότι οι ήρωες δεν υπάρχουν μόνο στα ιστορικά βιβλία, ότι οι άνθρωποι των μεγάλων αποφάσεων και των μεγάλων στιγμών είναι δίπλα τους, γράφουν καθημερινά την ιστορία τους μέσα από την αδιάκοπη προσφορά τους για τον συνάνθρωπο τους και την γράφουν πολλές φορές με το ίδιο τους το αίμα.

- Να θυμίζει στους πολίτες αυτής της χώρας ότι εάν θέλουν να νοιώθουν πιο ασφαλείς πιο σίγουροι χωρίς αυτό να γίνεται με απώλειες πυροσβεστών θα πρέπει να παλέψουν μαζί μας ώστε να αλλάξουν οι συνθήκες στο Πυροσβεστικό Σώμα και γενικότερα σε όλο το πλαίσιο που συνθέτει την πυρασφάλεια της χώρας μας.

Αγαπημένοι μας και αξέχαστοι συνάδελφοι όλοι εμείς που είμαστε σήμερα εδώ σας διαβεβαιώνουμε ότι θα κάνουμε ότι μπορούμε για να μείνει η θύμηση σας άσβεστη μέσα στον χρόνο.

Θα μας οδηγείτε πάντα και σε κάθε μας επαγγελματική ενέργεια με το φωτεινό παράδειγμα σας.

Υποσχόμαστε Σωτήρη, Στάθη, Νίκο να μην διαψεύσουμε τις προσδοκίες σας για τον αγώνα που μαζί ξεκινήσαμε σαν ιδρυτικά μέλη της Ένωσης μας και που πρέπει να συνεχίσουμε ώστε να φθάσει το Πυροσβεστικό Σώμα εκεί που όλοι μας έχουμε οραματισθεί.

Ότι θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις με την Ένωση μας μπροστάρη στους αγώνες μας για να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες δουλειάς.

Συνάδελφοι μας είστε εδώ κοντά μας.

Νοιώθουμε τον αχό των τελευταίων στιγμών που ζήσατε.

Ζείτε μέσα στον νου και στις καρδιές μας.

Είστε παρών !

Είστε Αθάνατοι !